

[Ib Christensen]

er det jo den politik, vi vil have igennem. Der var mindre ting, de var uenige om med hensyn til sberlingkasse og sådan noget, men stort set var Kommissionen enig i de britiske ensidige foranstaltninger, der var foretaget. Det, den brejdede briterne, var kun, at de havde handlet ensidigt.

Det siger jo noget helt andet om EFs fiskeripolitik og dens perspektiver for dansk fiskeri end det, man har ladet skinned igennem i den offentlige debat, hvor man har udhængt briterne som hovedansvarlige for det danske fiskeris alvorlige stilling.

Derfor vil jeg slutte med at sige, at vi af disse grunde ikke kan stemme for hr. Erlandsens dagsordensforslag, men må afholde os fra at stemme.

Wilhelm (VS):

Fremskridtspartiets dagsordensforslag kan VS ikke medvirke til. Vi ønsker ikke at styrke autoriteten i en EF-institution, sådan som dette dagsordensforslag er udtryk for.

I hr. Gert Petersens dagsordensforslag er det jo yderst beskedne krav, der stilles, men det er jo altså også kun en angivelse af en nedre grænse for, hvordan beskatningen af landbrugets kapitalgevinster skal være, så vi vil kunne støtte dette dagsordensforslag.

Så til debatten, som den ellers er forløbet.

Det er, for jeg ved ikke hvilken gang, den samme situation, man står i. Man stiller regeringen nogle konkrete spørgsmål om de ting, den lægger frem, men der er ikke antydning af svar på noget som helst. Jeg agter ikke at forlænge debatten med nu at høre, at der heller ikke bliver svaret, når jeg erindrer om spørgsmålene én gang til, og så få en kort bemærkning for at kunne konstatere, at man ikke vil, men kan på stedet rekapitulere, at der var intet svar på, hvad regeringens mål-sætning er for nybyggeriets kvota. Jeg må tage det som udtryk for, at man simpelt hen ikke ønsker at angive noget dér, at man simpelt hen vil lade det komme ned på disse 25.000, som har været antydet i den offentlige debat, hvis markedsvilkårene er til det, at man simpelt hen i strid med, hvad man hidtil har sagt, nemlig at statslånene skulle organiseres således, at de ikke belastede den høje rente, nu blankt accepterer, at der ikke er noget, der er så belastet på kapitalmarkedet, som netop den høje rente, og ikke agter at

gøre noget som helst for i den situation at sikre et byggeri ud over de 18.000 eller 24.000 eller 28.000, eller hvor mange det nu kan blive.

Jeg har spurgt, hvad der lå i den katalog-opførelse over ejerlejlighedsloven, som man ville komme med ændringer til. Der står simpelt hen ikke andet i kataloget, end at ejerlejlighedsloven også skal tages op. Der er ikke antydning af, hvad det drejer sig om.

Denne debat hedder efter grundloven noget med, at regeringen redegør for rigets stilling og de foranstaltninger, regeringen agter at foretage i den anledning. Og så kommer den med sådan nogle fuldstændig intetsigende stikord og nægter simpelt hen at svare, når man spørger: hvad ligger der i det dér med, at ejerlejlighedsloven skal ændres? Jeg har antydet to muligheder. Vil man stoppe for udstykning? Det ville da være fint, det ville vi kunne støtte. Eller den anden mulighed: vil man åbne for udstykning også i de ejendomme, der er opført som almenyttigt byggeri, sådan som den tidligere boligminister faktisk lagde op til, men sådan som det foreløbig er blevet stoppet, fordi den nuværende lov faktisk ikke hjemler det? Men ikke én lyd kommer der over regeringens læber, når man spørger om dette ganske konkrete, som de selv lægger frem, men hvor de nægter at oplyse folketinget om, hvad indholdet er.

Jeg har spurgt om, hvad der lå i den mål-sætningserklæring om den disponible realindkomst, der så vidt muligt ikke skulle forringes, og jeg har spurgt helt konkret, om Thomas Nielsen har ret, når han siger, at det, der er aftalt mellem regeringspartierne på det punkt, først gælder fra 1. marts 1979, mens der kan ske al mulig reallønsforringelse indtil denne dato. Har han ret i det? Intet svar. Det har han altså åbenbart.

Jeg har spurgt, om den derefter skal tolkes sådan, hvad angår de tre dyrtidsportioner, som det kan blive til den tid – i hvert fald har lønmodtagerne to dyrtidsportioner til gode – at man kan sige, de bliver udbetalt, man kan sige, de ikke bliver udbetalt, det er sådan set ligegyldigt, for de vil kunne manipuleres på en eller anden måde, uden at lønmodtagerne får så meget som en promilles forbedring af den disponible realindtægt. Er det det, der også kan lægges i aftalen mellem de to partier på det område? Intet svar. Ikke